

¹فَحَرَجَ جَمِيعُ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَاجْتَمَعَتِ الْجَمَاعَةُ كَرَجُلٍ وَاحِدٍ، مِنْ دَانَ إِلَى يَنْزِ سَيْعٍ مَعَ أَرْضِ جِلْعَادَ، إِلَى الرَّبِّ فِي الْمِصْصَاةِ. ²وَوَقَفَ وَجْهُ جَمِيعِ السَّعْبِ، جَمِيعِ أَسْبَاطِ إِسْرَائِيلَ فِي مَجْمَعِ سَعْبِ اللَّهِ، أَرْبَعُ مِئَةِ أَلْفِ رَجُلٍ مُحْتَطِلِي السَّيْفِ. ³فَسَمِعَ بَنُو يِثْيَامِينَ أَنَّ بَنِي إِسْرَائِيلَ قَدْ صَعِدُوا إِلَى الْمِصْصَاةِ. وَقَالَ بَنُو إِسْرَائِيلَ، تَكَلَّمُوا. كَيْفَ كَانَتْ هَذِهِ الْقَبَاحَةُ. ⁴فَأَجَابَ الْأَوِيُّ يَعْلُ الْمَرْأَةِ الْمُفْتُولَةِ، دَخَلْتُ أَنَا وَسُرَّتِي إِلَى جَبْعَةِ الَّتِي لِيِثْيَامِينَ لَيْتِي. ⁵فَقَامَ عَلَيَّ أَصْحَابُ جَبْعَةٍ وَأَخَاطُوا عَلَيَّ بِالْبَيْتِ لَيْلًا وَهُمْوَا يَقِيلِي، وَأَذَلُوا سُرَّتِي حَتَّى مَاتَتْ. ⁶فَأَمْسَكْتُ سُرَّتِي وَقَطَعْتُهَا وَأَرْسَلْتُهَا إِلَى جَمِيعِ حُقُولِ مُلْكِ إِسْرَائِيلَ، لِأَنَّهُمْ فَعَلُوا رَذَالَةً وَقَبَاحَةً فِي إِسْرَائِيلَ. هُوَذَا كُلُّكُمْ بَنُو إِسْرَائِيلَ. هَانُوا حُكْمَكُمْ وَرَأَيْكُمْ هَهْنَا. ⁸فَقَامَ جَمِيعُ السَّعْبِ كَرَجُلٍ وَاحِدٍ وَقَالُوا، لَا يَذْهَبُ أَحَدٌ مِنَّا إِلَى خِيَمَتِهِ وَلَا يَمِيلُ أَحَدٌ إِلَى بَيْتِهِ. ⁹وَالْآنَ هَذَا هُوَ الْأَمْرُ الَّذِي نَعْمَلُهُ جَبْعَةً. عَلَيْنَا بِالْفُرْعَةِ. ¹⁰فَتَأْخُذُ عَشْرَةُ رِجَالٍ مِنْ الْمِئَةِ مِنْ جَمِيعِ أَسْبَاطِ إِسْرَائِيلَ، وَمِئَةٌ مِنَ الْأَلْفِ، وَالْعَاقِبَةُ مِنَ الرَّبَّةِ، لِأَجْلِ أَخِذِ رَادٍ لِلشَّعْبِ لِيَقْعَلُوا عِنْدَ دُخُولِهِمْ جَبْعَةَ يِثْيَامِينَ حَسَبَ كُلِّ الْقَبَاحَةِ الَّتِي فَعَلَتْ بِإِسْرَائِيلَ. ¹¹فَاجْتَمَعَ جَمِيعُ رِجَالِ إِسْرَائِيلَ عَلَى الْمَدِينَةِ مُتَّحِدِينَ كَرَجُلٍ وَاحِدٍ. ¹²وَأَرْسَلَ أَسْبَاطُ إِسْرَائِيلَ رِجَالًا إِلَى جَمِيعِ أَسْبَاطِ يِثْيَامِينَ قَائِلِينَ، مَا هَذَا الشَّرُّ الَّذِي صَارَ فِيكُمْ. ¹³قَالَانَ سَلَمُوا الْقَوْمَ بَنِي بِلْعَالِ الَّذِينَ فِي جَبْعَةٍ لِيَقْتُلَهُمْ وَتَنْزِعَ الشَّرَّ مِنْ إِسْرَائِيلَ. فَلَمْ يَرُدُّ بَنُو يِثْيَامِينَ أَنْ يَسْمَعُوا لِصَوْتِ إِخْوَتِهِمْ بَنِي إِسْرَائِيلَ. ¹⁴فَاجْتَمَعَ بَنُو يِثْيَامِينَ مِنَ الْمُدُنِ إِلَى جَبْعَةٍ لِيَخْرُجُوا لِمُحَارَبَةِ بَنِي إِسْرَائِيلَ. ¹⁵وَعَدَّ بَنُو يِثْيَامِينَ فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ مِنَ الْمُدُنِ سِتَّةً وَعِشْرِينَ أَلْفَ رَجُلٍ مُحْتَطِلِي السَّيْفِ، مَا عَدَا سُكَّانَ جَبْعَةِ الَّذِينَ عُدُّوا سَيْعَ مِئَةِ رَجُلٍ مُنْتَحِبُونَ عُسْرًا. كُلُّ هَؤُلَاءِ يَزْمُونَ الْحَجَرَ بِالْمِفْلَاعِ عَلَى الشَّعْرَةِ وَلَا يُحْطِئُونَ. ¹⁷وَعَدَّ رِجَالُ إِسْرَائِيلَ مَا عَدَا يِثْيَامِينَ أَرْبَعَ مِئَةِ أَلْفِ رَجُلٍ مُحْتَطِلِي السَّيْفِ. كُلُّ هَؤُلَاءِ رِجَالُ حَرْبٍ. ¹⁸فَقَامُوا وَصَعِدُوا إِلَى بَيْتِ إِيلَ وَسَالُوا اللَّهَ، مَنْ يَصْعَدُ مِنَّا أَوَّلًا لِمُحَارَبَةِ بَنِي يِثْيَامِينَ. فَقَالَ الرَّبُّ، يَهُودَا أَوَّلًا. ¹⁹فَقَامَ بَنُو إِسْرَائِيلَ فِي الصَّبَاحِ وَتَرَلُّوا عَلَى جَبْعَةٍ. ²⁰وَخَرَجَ رِجَالُ إِسْرَائِيلَ لِمُحَارَبَةِ يِثْيَامِينَ، وَصَفَّ رِجَالُ إِسْرَائِيلَ أَنْفُسَهُمْ لِلْحَرْبِ عِنْدَ جَبْعَةٍ. ²¹فَخَرَجَ بَنُو

¹Da zogen die Kinder Israel aus und versammelten sich zuhauf wie ein Mann, von Dan bis gen Beer-Seba und vom Lande Gilead zu dem HERRN gen Mizpa; ²und traten zuhauf die Obersten des ganzen Volks aller Stämme Israels in der Gemeinde Gottes, vierhunderttausend Mann zu Fuß, die das Schwert auszogen. ³Aber die Kinder Benjamin hörten, daß die Kinder Israel hinauf gen Mizpa gezogen waren. Und die Kinder Israel sprachen: Sagt, wie ist das Übel zugegangen? ⁴Da antwortete der Levit, des Weibes Mann, die erwürgt war, und sprach: Ich kam gen Gibeä in Benjamin mit meinem Keksweibe, über Nacht dazubleiben. ⁵Da machten sich wider mich auf die Bürger zu Gibeä und umgaben mich im Hause des Nachts und gedachten, mich zu erwürgen; und haben mein Keksweib geschändet, daß sie gestorben ist. ⁶Da faßte ich mein Keksweib und zerstückte es und sandte es in alle Felder des Erbes Israels; denn sie haben einen Mutwillen und eine Torheit getan in Israel. ⁷Siehe, da seid ihr Kinder Israel alle; schafft euch Rat und tut hierzu! ⁸Da machte sich alles Volk auf wie ein Mann und sprach: Es soll niemand in seine Hütte gehen noch in sein Haus kehren; ⁹sondern das wollen wir jetzt tun wider Gibeä: ¹⁰laßt uns losen und nehmen zehn Mann von hundert, und hundert von tausend, und tausend von zehntausend aus allen Stämmen Israels, daß sie Speise nehmen für das Volk, daß es komme und tue mit Gibeä-Benjamin nach all seiner Torheit, die es in Israel getan hat. ¹¹Also versammelten sich zu der Stadt alle

بَنِيَامِينَ مِنْ جَبْعَةَ وَأَهْلَكُوا مِنْ إِسْرَائِيلَ فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ
 اثْنَيْنِ وَعِشْرِينَ أَلْفَ رَجُلٍ إِلَى الْأَرْضِ. ²² وَتَسَدَّدَ رِجَالُ
 إِسْرَائِيلَ وَغَادُوا قَاصِطُفُوهَا لِلْحَرْبِ فِي الْمَكَانِ الَّذِي
 أَصْطَفَوْا فِيهِ فِي الْيَوْمِ الْأَوَّلِ. ²³ ثُمَّ صَعِدَ بَنُو إِسْرَائِيلَ
 وَبَكُوا أَمَامَ الرَّبِّ إِلَى الْمَسَاءِ، وَسَأَلُوا الرَّبَّ، هَلْ أَغُوذُ
 أَتَقَدَّمُ لِمُحَارَبَةِ بَنِي بَنِيَامِينَ أَحِي. فَقَالَ الرَّبُّ، اصْعَدُوا
 إِلَيْهِ. ²⁴ فَتَقَدَّمَ بَنُو إِسْرَائِيلَ إِلَى بَنِي بَنِيَامِينَ فِي الْيَوْمِ
 الثَّانِي، فَخَرَجَ بَنِيَامِينَ لِلِقَائِهِمْ مِنْ جَبْعَةَ فِي الْيَوْمِ
 الثَّانِي، وَأَهْلَكَ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَيْضًا ثَمَانِيَةَ عَشَرَ أَلْفَ
 رَجُلٍ إِلَى الْأَرْضِ. كُلُّ هَؤُلَاءِ مُحْتَطِرُو السَّيْفِ. ²⁵ فَصَعِدَ
 جَمِيعُ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَكُلُّ الشَّعْبِ وَجَاءُوا إِلَى بَيْتِ إِيلَ
 وَبَكُوا وَجَلَسُوا هُنَاكَ أَمَامَ الرَّبِّ، وَصَامُوا ذَلِكَ الْيَوْمَ إِلَى
 الْمَسَاءِ، وَأَصْعَدُوا مُحْرَقَاتٍ وَذَبَائِحَ سَلَامَةٍ أَمَامَ
 الرَّبِّ. ²⁶ وَسَأَلَ بَنُو إِسْرَائِيلَ الرَّبَّ، وَهُنَاكَ تَابُوتُ عَهْدِ
 اللَّهِ فِي تِلْكَ الْأَيَّامِ. ²⁷ وَفِيَتَخَاسُّ بْنُ أَلِغَارَازَ بْنِ هَارُونَ
 وَقَافَ أَمَامَهُ فِي تِلْكَ الْأَيَّامِ أَأَغُوذُ أَيْضًا لِلخُرُوجِ لِمُحَارَبَةِ
 بَنِي بَنِيَامِينَ أَحِي أَمْ أَكْفُ. فَقَالَ الرَّبُّ، اصْعَدُوا، لِأَنِّي
 عَدَا أَدْفَعُهُمْ لِيَدِكَ. ²⁸ وَوَضَعَ إِسْرَائِيلُ كَيْمِينَ عَلَى جَبْعَةَ
 مُحِيطًا. ²⁹ وَصَعِدَ بَنُو إِسْرَائِيلَ عَلَى بَنِي بَنِيَامِينَ فِي الْيَوْمِ
 الثَّلَاثِ وَأَصْطَفُوهَا عِنْدَ جَبْعَةَ كَالْمَرَّةِ الْأُولَى
 وَالثَّانِيَةِ. ³⁰ فَخَرَجَ بَنُو بَنِيَامِينَ لِلِقَاءِ الشَّعْبِ وَاجْتَدَبُوا عَنِ
 الْمَدِينَةِ، وَأَخَذُوا يَصْرُبُونَ مِنَ الشَّعْبِ قَتْلَى كَالْمَرَّةِ
 الْأُولَى وَالثَّانِيَةِ فِي السَّكِّكَ الَّتِي إِحْدَاهَا تَضَعُ إِلَى بَيْتِ
 إِيلَ، وَالْأُخْرَى إِلَى جَبْعَةَ فِي الْحَقْلِ تَحْوَ ثَلَاثِينَ رَجُلًا مِنْ
 إِسْرَائِيلَ. ³¹ وَقَالَ بَنُو بَنِيَامِينَ، إِنَّهُمْ مُنْهَرِمُونَ أَمَامَنَا كَمَا
 فِي الْأَوَّلِ. وَأَمَّا بَنُو إِسْرَائِيلَ فَقَالُوا، لَنَهْرُبَ وَنَجِدَهُمْ
 عَنِ الْمَدِينَةِ إِلَى السَّكِّكَ. ³² وَقَامَ جَمِيعُ رِجَالِ إِسْرَائِيلَ
 مِنْ أَمَاكِينِهِمْ وَأَصْطَفُوهَا فِي بَعْلِ تَامَارَ، وَتَارَ كَيْمِينَ
 إِسْرَائِيلَ مِنْ مَكَانِهِ مِنْ عَرَاءِ جَبْعَةَ. ³³ وَجَاءَ مِنْ مُقَابِلِ
 جَبْعَةَ عَشْرَةُ آلَافٍ رَجُلٍ مُنْتَحِبُونَ مِنْ كُلِّ إِسْرَائِيلَ،
 وَكَانَتِ الْحَرْبُ شَدِيدَةً، وَهُمْ لَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ الشَّرَّ قَدْ
 مَسَّهُمْ. ³⁴ فَصَرَبَ الرَّبُّ بَنِيَامِينَ أَمَامَ إِسْرَائِيلَ، وَأَهْلَكَ
 بَنُو إِسْرَائِيلَ مِنْ بَنِيَامِينَ فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ خَمْسَةَ
 وَعِشْرِينَ أَلْفَ رَجُلٍ وَمِئَةَ رَجُلٍ. كُلُّ هَؤُلَاءِ مُحْتَطِرُو
 السَّيْفِ. ³⁵ وَرَأَى بَنُو بَنِيَامِينَ أَنَّهُمْ قَدْ انْكَسَرُوا. وَأَعْطَى
 رِجَالُ إِسْرَائِيلَ مَكَانًا لِبَنِيَامِينَ لِأَنَّهُمْ انْكَسَرُوا عَلَى الْكَيْمِينَ
 الَّذِي وَضَعُوهُ عَلَى جَبْعَةَ. ³⁶ فَاسْرَعَ الْكَيْمِينَ وَافْتَحَمُوا
 جَبْعَةَ، وَرَخَفَ الْكَيْمِينَ وَصَرَبَ الْمَدِينَةَ كُلَّهَا بِحَدِّ
 السَّيْفِ. ³⁷ وَكَانَ الْبُعَادُ بَيْنَ رِجَالِ إِسْرَائِيلَ وَبَيْنَ الْكَيْمِينَ

Männer Israels, wie ein Mann verbanden.¹² Und die Stämme Israels sandten Männer zu allen Geschlechtern Benjamins und ließen ihnen sagen: Was ist das für eine Bosheit, die bei euch geschehen ist?¹³ So gebt nun her die Männer, die bösen Buben zu Gibeas, daß wir sie töten und das Übel aus Israel tun! Aber die Kinder Benjamin wollten nicht gehorchen der Stimme ihrer Brüder, der Kinder Israel;¹⁴ sondern versammelten sich aus den Städten gen Gibeas, auszuziehen in den Streit wider die Kinder Israel.¹⁵ Und wurden des Tages gezählt der Kinder Benjamin aus den Städten sechszwanzigtausend Mann, die das Schwert auszogen, ohne die Bürger zu Gibeas, deren wurden siebenhundert gezählt, auserlesene Männer.¹⁶ Und unter allem diesem Volk waren siebenhundert Mann auserlesen, die links waren und konnten mit der Schleuder ein Haar treffen, daß sie nicht fehlten.¹⁷ Aber derer von Israel (ohne die von Benjamin) wurden gezählt vierhunderttausend Mann, die das Schwert führten, und alle streitbare Männer.¹⁸ Die machten sich auf und zogen hinauf gen Beth-el und fragten Gott und sprachen: Wer soll vor uns hinaufziehen, den Streit anzufangen mit den Kindern Benjamin? Der HERR sprach: Juda soll anfangen.¹⁹ Also machten sich die Kinder Israel des Morgens auf und lagerten sich vor Gibeas.²⁰ Und ein jeder Mann von Israel ging heraus, zu streiten mit Benjamin, und schickten sich, zu streiten wider Gibeas.²¹ Da fielen die Kinder Benjamin heraus aus Gibeas und schlugen des Tages unter Israel zweiundzwanzigtausend zu

إِصْعَادُهُمْ يَكْثَرُ عَلَامَةُ الدُّخَانِ مِنَ الْمَدِينَةِ.³⁹ وَلَمَّا انْقَلَبَ رَجُلٌ إِسْرَائِيلَ فِي الْحَرْبِ ابْتَدَأَ بَنِيَامِينَ يَضْرِبُونَ قَتْلَى مِنْ رَجَالِ إِسْرَائِيلَ تَحَوُّ ثَلَاثِينَ رَجُلًا، لِأَنَّهُمْ قَالُوا، إِنَّمَا هُمْ مُنْهَزِمُونَ مِنْ أَمَامِنَا كَالْحَرْبِ الْأُولَى.⁴⁰ وَلَمَّا ابْتَدَأَتِ الْعَلَامَةُ تَصْعَدُ مِنَ الْمَدِينَةِ عَمُودٌ دُخَانٍ، انْتَفَتِ بَنِيَامِينَ إِلَى وَرَائِهِ وَإِذَا بِالْمَدِينَةِ كُلِّهَا تَصْعَدُ تَحَوُّ السَّمَاءِ.⁴¹ وَرَجَعَ رَجُلٌ إِسْرَائِيلَ وَهَزَبَ رَجُلٌ بَنِيَامِينَ يَرْغَدُ، لِأَنَّهُمْ رَأَوْا أَنَّ الشَّرَّ قَدْ مَسَّهُمْ.⁴² وَرَجَعُوا أَمَامَ بَنِي إِسْرَائِيلَ فِي طَرِيقِ الْبَرِّيَّةِ، وَلَكِنَّ الْقِتَالَ أَذْرَكَهُمْ، وَالَّذِينَ مِنَ الْمُدُنِ أَهْلَكُوهُمْ فِي وَسْطِهِمْ.⁴³ فَحَاوَلُوا بَنِيَامِينَ وَطَارَدُوهُمْ يَسْهُولَةً، وَأَذْرَكُوهُمْ مُقَابِلَ جَنَّةٍ لِيَجْهَتْ شُرُوفُ السَّمَاسِ.⁴⁴ فَسَقَطَ مِنْ بَنِيَامِينَ ثَمَانِيَةَ عَشَرَ أَلْفَ رَجُلٍ. جَمِيعُ هَؤُلَاءِ دَوُّو بَاسِ.⁴⁵ فَذَارُوا وَهَرَبُوا إِلَى الْبَرِّيَّةِ إِلَى صَخْرَةِ رَمُونَ. فَالْتَقَطُوا مِنْهُمْ فِي السَّكِّ خَمْسَةَ أَلْفِ رَجُلٍ، وَشَدُّوا وَرَاءَهُمْ إِلَى جِدْعَوْمَ وَقَتَلُوا مِنْهُمْ أَلْفِي رَجُلٍ.⁴⁶ وَكَانَ جَمِيعُ السَّاقِطِينَ مِنْ بَنِيَامِينَ خَمْسَةَ وَعِشْرِينَ أَلْفَ رَجُلٍ مُحْتَاطِي السَّيْفِ فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ. جَمِيعُ هَؤُلَاءِ دَوُّو بَاسِ.⁴⁷ وَدَارَ وَهَرَبَ إِلَى الْبَرِّيَّةِ إِلَى صَخْرَةِ رَمُونَ سِتُّ مِائَةِ رَجُلٍ وَأَقَامُوا فِي صَخْرَةِ رَمُونَ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ.⁴⁸ وَرَجَعَ رَجُلٌ بَنِي إِسْرَائِيلَ إِلَى بَنِي بَنِيَامِينَ وَصَرَّبُوهُمْ بِخَدِّ السَّيْفِ مِنَ الْمَدِينَةِ بِأَسْوَاقِهَا، حَتَّى الْبَهَائِمِ، حَتَّى كُلِّ مَا وَجَدَ. وَأَيْضًا جَمِيعُ الْمُدُنِ الَّتِي وَجَدَتْ أَخْرَفُوهَا بِالنَّارِ.

Boden.²² Aber das Volk der Männer von Israel ermannte sich und stellte sich auf, noch weiter zu streiten am selben Ort, da sie sich des vorigen Tages gestellt hatten.²³ Und die Kinder Israel zogen hinauf und weinten vor dem HERRN bis an den Abend und fragten den HERRN und sprachen: Sollen wir wieder nahen, zu streiten mit den Kindern Benjamin, unsern Brüdern? Der HERR sprach: Zieht hinauf zu ihnen!²⁴ Und da die Kinder Israel sich machten an die Kinder Benjamin des andern Tages,²⁵ fielen die Benjaminer heraus aus Gibeon ihnen entgegen desselben Tages und schlugen von den Kindern Israel noch achtzehntausend zu Boden, die alle das Schwert führten.²⁶ Da zogen alle Kinder Israel hinauf und alles Volk und kamen gen Beth-El und weinten und blieben daselbst vor dem HERRN und fasteten den Tag bis zum Abend und opferten Brandopfer und Dankopfer vor dem HERRN.²⁷ Und die Kinder Israel fragten den HERRN (es war aber daselbst die Lade des Bundes Gottes zu der Zeit,²⁸ und Pinehas, der Sohn Eleasars, Aarons Sohns, stand vor ihm zu der Zeit) und sprachen: Sollen wir weiter ausziehen, zu streiten mit den Kindern Benjamin, unsern Brüdern, oder sollen wir ablassen? Der HERR sprach: Zieht hinauf; morgen will ich sie in eure Hände geben.²⁹ Und die Kinder Israel stellten einen Hinterhalt auf Gibeon umher.³⁰ Und zogen also die Kinder Israel hinauf des dritten Tages gegen die Kinder Benjamin und stellten sich wider Gibeon wie zuvor zweimal.³¹ Da fuhren die Kinder Benjamin heraus, dem Volk entgegen, und wurden losgerissen von der

Stadt und fingen an zu schlagen und zu verwunden etliche vom Volk, wie zuvor zweimal, im Felde auf zwei Straßen, deren eine gen Beth-El, die andere gen Gibeá geht, bei dreißig Mann in Israel.³² Da gedachten die Kinder Benjamin: Sie sind geschlagen vor uns wie vorhin. Aber die Kinder Israel sprachen: Laßt uns fliehen, daß wir sie von der Stadt reißen auf die Straßen!³³ Da machten sich auf alle Männer von Israel von ihrem Ort und stellten sich zu Baal-Thamar. Und der Hinterhalt Israels brach hervor an seinem Ort, von der Höhle Geba,³⁴ und kamen gen Gibeá zehntausend Mann, auserlesen aus ganz Israel, daß der Streit hart ward; sie aber wußten nicht, daß sie das Unglück treffen würde.³⁵ Also schlug der HERR den Benjamin vor den Kindern Israel, daß die Kinder Israel auf den Tag verderbten fünfundzwanzigtausend und hundert Mann in Benjamin, die alle das Schwert führten.³⁶ Denn da die Kinder Benjamin sahen, daß sie geschlagen waren, gaben ihnen die Männer Israels Raum; denn sie verließen sich auf den Hinterhalt, den sie bei Gibeá aufgestellt hatten.³⁷ Und der Hinterhalt eilte auch und brach hervor auf Gibeá zu und zog hinan und schlug die ganze Stadt mit der Schärfe des Schwerts.³⁸ Sie hatten aber abgeredet miteinander, die Männer von Israel und der Hinterhalt, mit dem Schwert über sie zu fallen, wenn der Rauch aus der Stadt sich erhöbe.³⁹ Da nun die Männer von Israel sich wandten im Streit und Benjamin anfang zu schlagen und verwundeten in Israel bei dreißig Mann und gedachten: Sie sind vor uns

geschlagen wie im vorigen Streit,⁴⁰ da fing an sich zu erheben von der Stadt ein Rauch stracks über sich. Und Benjamin wandte sich hinter sich, und siehe, da ging die Stadt ganz auf gen Himmel.⁴¹ Und die Männer von Israel wandten sich auch um. Da erschrakten die Männer Benjamins; denn sie sahen, daß sie das Unglück treffen wollte.⁴² Und wandten sich von den Männern Israels auf den Weg zur Wüste; aber der Streit folgte ihnen nach, und die von den Städten hineingekommen waren, die verderbten sie drinnen.⁴³ Und sie umringten Benjamin und jagten ihn bis gen Menuha und zertraten sie bis vor Gibeon gegen der Sonne Aufgang.⁴⁴ Und es fielen von Benjamin achtzehntausend Mann, die alle streitbare Männer waren.⁴⁵ Da wandten sie sich und flohen zu der Wüste, an den Fels Rimmon; aber auf derselben Straße schlugen sie fünftausend Mann und folgten ihnen hintennach bis gen Gideon und schlugen ihrer zweitausend.⁴⁶ Und also fielen des Tages von Benjamin fünfundzwanzigtausend Mann, die das Schwert führten und alle streitbare Männer waren.⁴⁷ Nur sechshundert Mann wandten sich und flohen zur Wüste, zum Fels Rimmon, und blieben im Fels Rimmon, vier Monate.⁴⁸ Und die Männer Israels kamen wieder zu den Kindern Benjamin und schlugen mit der Schärfe des Schwerts die in der Stadt, Leute und Vieh und alles, was man fand; und alle Städte, die man fand, verbrannte man mit Feuer.